

κουρσούμι

κουρσούμι, το, ουσ. [<τουρκ. kursum]. **1.** μικρή μεταλλική μπίλια, που χρησιμεύει στα ρουλεμάν: «τα παιδιά, στα χρόνια μας, εκτός από τις γκαζιές, έπαιζαν και με τα κουρσούμια». **2.** οτιδήποτε είναι πάρα πολύ βαρύ, ασήκωτο: «βάλε κι εσύ ένα χεράκι, γιατί το κιβώτιο είναι κουρσούμι και δεν μπορώ να το σηκώσω μονάχος μου». **3.** βαρύ φαγητό, δυσκολοχώνευτο: «έφαγα δυο πιάτα φασουλάδα και τη νιώθω κουρσούμι μέσ' στο στομάχι μου». **4.** άνθρωπος που δεν μπορεί να καταλάβει γρήγορα, ο μικρόνους: «πρέπει να του τα κάνεις λιανά για να τα καταλάβει, γιατί είναι κουρσούμι ο άνθρωπος!»·

- έπεσα σαν κουρσούμι, ξάπλωσα για να ξεκουραστώ ή για να κοιμηθώ πολύ βαριά από υπερβολική κούραση: «ήμουν απ' τα χαράματα στη δουλειά κι όταν γύρισα στο σπίτι, έπεσα σαν κουρσούμι να κοιμηθώ». Συνών. έπεσα σαν κούτσουρο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας